

ikke afvise – at brugerorganisationerne har den opfattelse, at det ikke vil være særlig hensigtsmæssigt, og at det system, vi kender i dag, nu engang er det bedste. Det vil jeg ikke afvise, men jeg vil bestemt heller ikke afvise, at forslaget gennemførelse vil bevirke, at ventelisterne vil forsvinde. Alt andet lige vil der jo være en masse mennesker, som ikke føler sig dækket ind af brugerorganisationernes overordnede synspunkt, men vil benytte en privatpraktiserende audiolog, og så forsvinder ventelisterne. Hvis det virkelig er rigtigt, at det nuværende system er så fantastisk godt, vil vi også se, at når ventelisterne er væk, vil de hørehæmmede kun søge ind på de offentlige institutioner. Det er der ikke noget problem i, og som sagt er det jo et udtryk for valgfrihed. Det er ikke sådan, at nogen bliver tvunget til at gå enten det ene eller det andet sted hen.

Med hensyn til ventelisterne, som jo er et ganske alvorligt problem, er det vores opfattelse, at man ikke skal afvente resultatet af et udvalgsarbejde, inden man træffer beslutning om, hvad der kan gøres. Vi er helt indstillet på, at man nedsætter et udvalg, der kan undersøge mulighederne for at gøre området bedre og måske endda også billigere og mere effektivt, det er vi helt indstillet på. Men mens det udvalg arbejder, håber jeg at vi under udvalgsbehandlingen i Folketingets Socialudvalg ret hurtigt kan nå frem til enighed og få forslaget vedtaget, så de hørehæmmede i hvert fald ikke skal sidde som gidsler, mens regeringens udvalg arbejder.

Det, der skal til, er handling, og jeg kan forstå, at socialministeren var særdeles positiv over for forslaget og dets intentioner osv. Det, det handler om, er, om socialministeren tør tage springet og sige ja til forslaget til glæde for de hørehæmmede. Det vil vi se frem til.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Et af problemerne ved forslaget er, at man vil få en situation, hvor det at finde frem til, hvilket høreapparat der er det rigtige og få det tilpasset og få lært brugeren at bruge det, bliver adskilt. Det er jo en af de fine ting ved de audiologiske afdelinger, at de forskellige funktioner, der er inde i billedet, når man skal have et høreapparat, er samlet under samme tag og kan arbejde sammen. Det vil ikke kunne lade sig gøre, sådan som det er i dag, hvor de privatpraktiserende audiologer og høreklinikerne er adskilt, og det kan siges på den måde, at hvis man føler sig nødsaget til at gå til en privatpraktiserende

audiolog, vil man få en dårligere betjening, fordi funktionerne bliver adskilt.

Det fortæller også noget om, at vi ikke bare kan sige, at det er audiologerne, der er flaskehalsen i dag og årsagen til, at vi har ventelister. Det kan også være – det ser det i hvert fald ud til nogle steder – at det er assistenterne, der hjælper med at tilpasse høreapparaterne og lære brugerne at bruge dem på den rigtige måde, der er problemet. Der er altså flere problemer, og det er det, vi har brug for lige at få kortlagt.

Til hr. Poul Nødgaard kan jeg sige, at det drejer sig ikke om, at vi først nu nedsætter et udvalg.

Vi faktisk haft det, der hedder Det Handicapkomponcerende Udvalg, der ser på hjælpemidler og andre handicapkomponcerende foranstaltninger, og som også har set på spørgsmålet om høreapparaterne. Der kommer så en enstemmig indstilling fra det udvalg om, at man vil bevare det system, man har i dag, men at man så i Sundhedsministeriets regi vil se på de ordninger, der er.

Det er jo også noget af det, der er karakteristisk for det spørgsmål her, at det er delt mellem kommuner og amter. Det er kommuner, der er bestiller og betaler, medens det er amter, der udfører den konkrete bestilling.

Men jeg kan sige, at jeg nu selvfølgelig vil tage fornyet kontakt til sundhedsministeren. Jeg vil gøre hende bekendt med, hvad der er blevet sagt under behandlingen her i salen, hvor alvorligt ordførerne ser på det, og hvor stærkt et ønske der er om at få et hurtigtarbejdende udvalg, så vi kan få taget hul på at få løst det her problem.

Det vil jeg selvfølgelig tage en drøftelse med sundhedsministeren om, og på den baggrund kan jeg sige, at jeg vil gøre, hvad jeg overhovedet kan for at få fremskyndet denne sag.

Vi må så i øvrigt vende tilbage til de øvrige spørgsmål under udvalgsarbejdet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.